

عنوان مقاله:

عدالت فضایی آموزش در ایران (سطح دسترسی به خدمات و امکانات آموزشی استانهای کشور)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی مبارکی - عضو هیئتعلمی گروه پژوهشی توسعه اجتماعی جهاد دانشگاهی

زهره شهبازی - عضو هیئتعلمی گروه پژوهشی توسعه اجتماعی جهاد دانشگاهی

نجمه سادات مصطفوی - عضو گروه پژوهشی توسعه اجتماعی جهاد دانشگاهی

خلاصه مقاله:

پراکنش و توزیع خدمات و تسهیلات عمومی در سطح جامعه و برابری انتخاب و شرایط دسترسی به خدمات اولیه به عنوان اصلی ترین پایه های عدالت فضایی مطرح می شود. بی توجهی به موضوع عدالت فضایی (توزیع عادلانه منابع و فرصت های ارزشمند) در کشورهای مختلف زمینه ساز تشدید فقر، شکاف منطقه ای و حاشیه نشینی ، بحرانهای محیط – زیستی ، افزایش آشفتگی ها و ناآرامی های قومی /اجتماعی – منطقه ای ، به ویژه در کشورهای در حال توسعه شده است . از این رو، کشورها همواره به دنبال سیاست هایی درجهت آمایش سرزمین با هدف کاهش تمرکز بودهاند. با توجه به نقش تعیین کننده نظام آموزشی و دسترسی آن (به عنوان یکی از نظامهای زیربنایی) در پیشرفت تمامی ابعاد توسعه ، در این مقاله تلاش شده تا به سنجش میزان و سطح عدالت فضایی آموزشی در مسطح استانهای ۱۳گانه پرداخته شود و از این طریق سیمایی جامع از میزان دسترسی به فرصت ها و امکانات آموزشی در ایران ترسیم گردد. برای سنجش شاخص دسترسی آموزشی از روش تحلیل ثانویه استفاده شده است . در این پژوهش از دو تکنیک تحلیل مولفه های اصلی برای محاسبه وزن معرفها (۱۰ معرف) و تاکسونومی عددی برای تعیین درجه توسعه یافتگی به سنجش سطح دسترسی به فرصت ها و امکانات آموزشی را داشته اند. استان تهران با اختلاف امتیاز با برای این شاخص در کشور کسب کردهاند و استان با امتیاز با امتیاز با با امتیاز با با درجه توسعه یافتگی ۴۸۲۳۰ کیلان با درجه توسعه یافتگی ۴۸۳۳۰ بایین ترین درجه توسعه یافتگی در بین استان جیان با متیاز سعی ناشگی شد. استان همدان با درجه توسعه یافتگی ۴۸۳۳۰ کوست به ناز البرز به عنوان استان سرمشق توسعه ، است .

كلمات كليدى:

عدالت فضایی ، نابرابری منطقه ای ، دسترسی به امکانات و خدمات آموزشی ، ایران، استانهای کشور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1968409

